



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз 6/2026**  
**22.01.2026. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Крста Бобота, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.137/24 од 20.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 447/25 од 28.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, једногласно је донео:

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Крста Бобота, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.137/24 од 20.03.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 447/25 од 28.10.2025. године.

## **Образложење**

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.137/24 од 20.03.2025. године окривљена АА је оглашена кривом да је извршила кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од пет месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, без примене мера електронског надзора.

Истом пресудом на основу члана 264. став 1. и 262. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 7) и 9) и члана 261. став 3. и 266. ЗКП окривљена је обавезана да накнади трошкове кривичног поступка настале пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду у укупном износу од 39.072,00 динара и на име судског паушала износ од 20.000,00 динара, све у року од петнаест дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 447/25 од 28.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Крста Бобота и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.137/24 од 20.03.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Крсто Бобот, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости јавном тужиоцу Врховног јавног тужилаштва, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА, адвокат Крсто Бобот у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати и то на потврди о уласку у стан и друге просторије МУП РС, Дирекција полиције, ПУ за Град Београд, УКП-Треће одељење од 19.08.2022. године и на исказима сведока ББ и ВВ.

Свој став о незаконитости потврде о уласку у стан бранилац образлаже наводима да службена лица, полицијски службеници ББ и ВВ нису поступили у складу са одредбом члана 158. ЗКП, која предвиђа претресање стана и других просторија без наредбе. Ово из разлога што су полицијски службеници ушли у стан број ... на адреси ..., без сагласности власника стана, окривљене АА и поред тога што су од стране судије за претходни поступак Вишег суда у Београду били поучени да могу ући у стан без наредбе само уз сагласност власника стана, а том приликом нису били присутни ни сведоци. Са друге стране, окривљена је потписала записник о уласку у стан и друге просторије тек када је дошла у полицијску станицу.

Из списка предмета произилази да је МУП РС, Дирекција полиције, ПУ за Град Београд, УКП-Треће одељење дана 19.08.2022. године сачинило потврду о уласку у стан и друге просторије којом је потврђено да је овлашћено службено лице ВВ истог дана у 12:00 часова, без присуства сведока, ушао у стан и друге просторије АА, на адреси улица ..., уз добијену сагласност држаоца стана и других просторија и да том приликом није вршено претресање. Наведену потврду су потписали овлашћено службено лице ВВ и држалац стана АА, која није имала примедбе на сачињавање исте.

МУП РС, Дирекција полиције, ПУ за Град Београд, одељење за сузбијање крвних, сексуалних, саобраћајних деликата и трговине људима је дана 19.08.2022.године сачинило извештај 03.15.2.4.4- сл. број 124/22, у којем је наведено да су истог дана полицијски службеници наведеног одељења дошли на адресу у улици ... и да звоњењем и куцањем на врата предметног стана нико није одговарао, да су затим разговарали са Управником стамбене заједнице на датој адреси и да су потом позвали власницу предметног стана АА на број телефона ... и том приликом је иста позвана да приступи на наведену адресу, ради утврђивања да ли у њеном стану бораве илегални

мигранти, а власница стана АА је том приликом изјавила да због пословних обавеза није у могућности да се одмах одазове позиву полицијски службеника. Након 20-ак минута из стана је изашло једно мушко лице, након чега су полицијски службеници утврдили да у стану борави још четири лица и да су сви држављани Сирије, након чега су поново позвали АА и од исте том приликом добили усмену сагласност да уђу у стан број ... ради утврђивања колико страних држављана борави у предметном стану. У извештају је још наведено да је извршена и консултација са дежурним судијом за претходни поступак Вишег суда у Београду-Аном Милошевић, која је том приликом полицијским службеницима дала усмену сагласност за улазак у предметни стан и наложила да о свему наведеном сачине извештај, уз потпис о уласку у стан и друге просторије власнице стана, а не страних држављана.

Одредбом члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП је прописано да јавни тужилац или овлашћена службена лица полиције могу изузетно, без наредбе суда, ући у стан и друге просторије и без присуства сведока предузети претресање стана и других просторија или лица која се ту затекну, уз сагласност држаоца стана и других просторија. Ставом 2. истог члана је прописано да ако након уласка у стан и друге просторије није предузето претресање, држаоцу просторија или присутном лицу ће се одмах издати потврда у којој ће се назначити разлог улажења и унети примедбе држаоца или присутног лица.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљене АА, адвоката Крста Бобота, те су били предмет разматрања Апелационог суда у Београду, који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Првог основног суда у Београду К.бр.137/24 од 20.03.2025. године. Апелациони суд у Београду, као другостепени, је ове наводе оценио неоснованим и о томе, на страни пет и шест своје одлуке Кж1 447/25 од 28.10.2025. године, изнео јасне и довољне разлоге, а које Врховни суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

И по оцени Врховног суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости из разлога што је предметна потврда у свему сачињена у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и то тако што су полицијски службеници за улазак у стан број ..., у улици ... добили сагласност власника и држаоца стана АА, те им није била потребна наредба суда, сходно члану 158. став 1. ЗКП. Такође, полицијски службеници су поступили у складу да одредбом члана 158. став 2. ЗКП, тако што су након уласка у стан сачинили потврду о уласку, коју је потписала власник и држалац АА и која није имала никакве примедбе на сачињавање исте.

Поред тога, полицијски службеници су сачинили и извештај о свим предузетим радњама, који су доставили судији за претходни поступак Вишег суда у Београду, са којом су се и чули пре него што су предузели све наведене радње. По оцени Врховног суда, окривљена АА је била држалац наведеног стана, иако су у њему живела друга лица, из разлога што је окривљена била власник стана, те са наведеним лицима није закључила уговор о закупу, а лица која су у њему затечена су илегално боравила на територији Републике Србије, од којих три лица уопште нису имала документа.

Имајући све наведено у виду, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости у погледу повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу захтева бранилац истиче да је током целог поступка окривљена тврдила да није дала сагласност службеном лицу ВВ за улазак у стан, при чему је остала и приликом суочења са њим на главном претресу, те да је суд одредио суочење између ње и сведока ВВ, који је на главном претресу чињеницу да је добио усмену сагласност од окривљене за улазак у стан саопштио тек на постављено питање, а не током свог слободног излагања, са објашњењем да о томе није размишљао, а што су нижестепени судови прихватили као логично објашњење. Бранилац окривљене је још истакао незаконитост исказа сведока ББ и ВВ, али наведени став образлаже тако што оспорава садржину самих исказа, наводећи да се у истима сведоци позивају на оперативна сазнања Управе за странце и на своја оперативна сазнања о ранијем пријављивању илегалног боравка странаца на истој адреси.

По оцени Врховног суда, у овом делу бранилац окривљене суштински оспорава утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, полемишући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судов.

Како повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник  
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија  
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић